

§ 3.

Alle andre Udgifter end de i §§ 1 og 2 nævnte, der foranlediges ved de Sager og Retshandlinger, som Strafferetsplejen medfører, derunder Udgifter til Vederlag og Diæter til offentlige Anklagere, der faar Vederlag for den enkelte Sag, samt til beskikkede offentlige Forsvarere, afholdes i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler.

Af de Udgifter, som medgaar til Vederlag og Diæter til beskikkede offentlige Forsvarere, godtgør Statskassen vedkommende kommunale Kasser Halvdelen.

Bestemmelsen i Forordning 15. September 1832 § 3, jfr. Forordning 29. November 1837 § 5, om ekstraordinær Repartition paa Landdistrikterne og Købstæderne af Udgifter i Straffesager ophæves.

§ 4.

Underhold og Forplejning af anholdte, Varetægtsfanger og Personer, som udstaar Straf i Underretskredsens Arresthuse, sker efter de hidtil gældende Regler, dog at Forplejning stedse ydes in natura. De hertil medgaaende Udgifter afholdes paa den i § 3, 1ste Stykke, bestemte Maade.

§ 5.

Dersom en Straffesag i Medfør af §§ 702, 703 eller 706 i Lov om Rettens Pleje forfølges helt eller delvis ved en anden Ret end den, der efter de almindelige Regler vilde være Sagens rette Værneting, eller dersom der af Regeringen er anordnet en ekstraordinær Ret til Undersøgelse af Forbrydelser begaaede i flere af de Distrikter, paa hvilke Delinkventomkostningerne i Henhold til Regelen i § 3, 1ste Stykke, bliver at fordele, kan Justitsministeren efter forudgaaet Forhandling med Indenrigsministeren bestemme, hvilket Distrikt der vil have at udrede de med Sagen forbundne Omkostninger, eller hvorledes disse vil være at fordele mellem de forskellige Distrikter.

§ 6.

Formændene for Landsretter, Underretsdommere og Politimestre er berettigede til passende Forskud til Afholdelse af de i Strafferetsplejen forefaldende Udgifter. Retterne er med Hensyn til Regnskabsaflæggelse for de Beløb, som gennem samme udbetales til Strafferetsplejens Formaal, underkastede de Forskrifter, som nærmere fastsættes ved Anordning.

§ 7.

De Udgifter, der omhandles i denne Lovs § 2, og de Udgifter, som medgaar til Straffangers Ophold i og Hjemsendelse fra Statens Straffeanstalter samt til Eksekution af dødsdømte, kan ikke fordres godtgjorte af domfældte eller hans Bo. Det samme gælder Udgifterne til Befordring for de i Strafferetsplejens Tjeneste virkende Embedsmænd, for saa vidt deres Ret til fri Befordring er afløst ved Overenskomster om et fast Vederlag, jfr. derhos Lov om Rettens Pleje § 1008, 2det til 4de Stykke.

§ 8.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft samtidig med Loven om Rettens Pleje.

Pedersen-Nyskov.

Vald. Jensen.